

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кжм2-26/20
Дана: 15.12.2020. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу за малолетнике, састављеном од судије Ружице Ђурђевић, председника већа, Мирјане Војиновић и Радомана Спарића, чланова већа, са судијским помоћником Аном Добрић, записничарем, у кривичном поступку према малолетном АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, решавајући о жалби браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића из Београда, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-46/20 од 24.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-46/20 од 24.11.2020. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-46/20 од 24.11.2020. године, одбијен је као неоснован, захтев браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића од 20.11.2020. године, за накнаду трошкова насталих код суда правног лека у предмету Кжм1-46/20.

Против наведеног решења жалбу је изјавио бранилац малолетног АА, адвокат Ђорђе Константиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да веће за малолетнике другостепеног суда усвоји жалбу и побијану пресуду преиначи и досуди малолетном АА на име трошкова поступка износ од 67.932,00 динара или да побијано решење укине и предмет упути првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да малолетном АА накнади трошкове састава ове жалбе у износу од 15.000,00 динара, сходно Адвокатској тарифи.

Веће за малолетнике Апелационог суда, одржало је седницу, на којој је размотрило целокупне списе предмета, заједно са побијаним решењем, које је испитало у смислу одредбе члана 467 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у изјављеној жалби, па је након оцене навода и предлога из жалбе нашло:

Жалба је неоснована.

Жалбом браниоца малолетног АА, првостепено решење се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, јер је суд погрешно применио одредбу члана 262 став 1 и став 2 ЗКП у вези са чланом 79 Закона о малолетним учиниоца кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Овакве жалбене наводе веће за малолетнике другостепеног суда оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом чланом 262 став 1 ЗКП, прописано је да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2 истог члана, да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве и да се подаци о висини трошкова и захтеву за њихову накнаду, могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1 овог члана.

Одредбом члана 267 ЗКП, је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261 до 266 наведеног закона.

Да би суд правног лека могао да, сходно одредби члана 262 став 1 ЗКП, одлучи о томе ко сноси трошкове кривичног поступка и колико они износе, мора имати захтев за накнаду трошкова који у поступку по правном леку мора бити постављен у поднетом правном леку, у конкретном случају жалби, односно истакнут на седници већа пред судом правног лека.

Како је у време подношења жалбе, браниоцу малолетног АА, адвокату Ђорђу Константиновићу била позната висина трошкова, а захтев за накнаду истих није истакао у поднетом правном леку, нити је на седници одржаној пред већем за малолетнике Апелационог суда у Крагујевцу, као суду правног лека, то је по оцени већа за малолетнике другостепеног суда, његов захтев за накнаду трошкова правилно одбијен као неоснован побијаним решењем, обзиром да нису испуњени услови из члана 262 став 2 ЗКП, да се о истима одлучи посебним решењем. У вези са тим, неоснованим су оцењени супротни жалбени наводи браниоца, обзиром да се рок од једне године, прописан одредбом члана 262 став 2 ЗКП, односи на истицање захтева за накнаду трошкова у ситуацији када недостају подаци о њиховој висини.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 467 став 4 ЗКП, веће за малолетнике другостепеног суда је одлучило као у решењу.

Записничар
Ана Добрић, с.р.

Председник већа за малолетнике-судија
Ружица Ђурђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић